

אני והאחיות קרדשיאן

בעסקים, במשפחה, בטלוויזיה, באינטרנט ובמדינה * חיינו מורכבים משותפויות רבות * לפעמים אנחנו מעורבים בשמחה ולפעמים אנחנו מנוצלים, אבל באהבה * או שלא

אליהם חברים – הם גם הופכים להיות השותפים השקטים הכי רועשים שיש.

כשהילדים מתבגרים ונמאס להם לשמוע את הטפות המור סר שלך, הם עוברים לגור בדירת שותפים, ומגלים שהשותפות הקודמת שבה הכינו להם אוכל, כיבסו להם ומימנו להם תחבורה ללא תמורה, לא היתה גרועה כל כך, ואתה נאלץ להיות שותף בתשלום שכר הדירה של דירת השותפים. ביינתיים הם ממתינים בסבלנות מנומסת שתתפגר כדי שיוכלו לעבור לשותפות הבאה שלהם עם האחים והאחיות – הירושה. המהפכה הדיגיטלית טרפה את הקלפים בכל מה שקשור לעניין השיתוף, וממשהו שמוזרה עם דגניה ב', הוא נהיה גורם מרכזי בעידן הדיגיטלי. מי שמסתובבים ברשתות החברתיות יתקשו להימנע מלהפוך להיות שותפים בחוויות שאנשים זרים משתפים עם כל העולם, כולל מה הם אכלו, איפה הם נפשו ועם מי הם עשו אתמול אמבטיה משותפת. כך שאם עד היום היית מודע רק לצרות של עצמך, עכשיו אתה נאלץ להיות שותף גם לצרות ולדעות המיותרות של אחרים. ברוב המקרים אתה שותף פאסיבי, אם כי בעידן החדש מצופה ממך להשתתף דרך חיזוק חיובי בצורת אצבע וירטואלית, לב ארום, או שתי כפות ידיים מחוברות שמ" שמעותן היא: אני מתפלל שבחיים לא אצטרך יותר לקרוא את בלבולי המוח המשמימים שלך.

גם בעולם הטלוויזיה מלעיטים אותנו בתוכניות כמו "מחור ברים" או "משפחת קרדשיאן", שיש בהן אלמנט שיתופי בולט. חבל רק שהאחיות קרדשיאן לא הולכות עם זה עד הסוף ומי שתפות אותנו גם ביתרת העו"ש שלהן.

האינטרנט לימד אותנו לשתף מסמכים וקבצים, ותוכנות שיתוף קובצי המוזיקה הפכו את צרכני המוזיקה לשותפים של האמנים, אבל כאלה שלא משלמים לבעל הנכס, האמן, שום תמלוגים.

בעולם השיתוף הווירטואלי יש גם רכבים, אופניים וקור" קינטים שיתופיים, ודרך אפליקציית אייר ביינדרבי, כל מי שיש לו איזה רבע חדר פנוי, או סתם ארון מטאטאים באזור נחשק, יכול בעזרת תמונות ותיאורים שאין להם קשר למציאות, לשתף אותם עם העולם תמורת כמה זווים, בתקווה שלא יתפכו אותם לבית בושת רבי-משתתפים.

גם עולם הפשע לא פוסח על השימוש בשותפים. ומכאן הגיעו המושגים שותף לפשע ושותף לדבר עבירה שאם הוא פתח עליך, יהיה לך בקרוב גם שותף לתא בכלא.

כמו כל סנוב מתנשא, אני מקבל צמרמורת

היגינית בכל הגוף מאכילה שיתופית (מאז הקורו"נה אפילו יותר). אתה יושב לארוחת צהריים תמימה, וחברך לעבודה מרגיש בנוח לתחוב את מזלגו או את הפיתה שלו לתוך החומס או הסלט שלך, במה שכונה ב"סיינפלד" "טבילה כפולה". מומלץ להתרחק מחברים בעלי נטיית שיתוף מזון מוגברת, ולהימנע מהזמנת מנות שמזמינות שיתוף כפוי כמו צ'יפס, חומס או ארממה – יהיה הרבה פחות נוח למישהו לבקש לחלוק איתך שניצל, שלא לדבר על נקניקיה. מובן שאם מי שאוכל לך מהצ'יפס הוא בעל יאכטה או בית-קיץ בקאריביים שמשותף אותך בחופשת הקיץ השנתית שלו, טוב תעשה אם תתגבר על הבחילה, תגייס את הסטנדרטים הכי פולים שלך ותגיד מייד שאין לך שום בעיה לחלוק, ובכלל, אתה תומך נלהב בשותפויות בתחום המזון – או בכלל. *

yairn@israelhayom.co.il

בעיה עקרונית לעשן את שלנו, כנראה כי הם דואגים למצב הריאות שלנו.

בשירות הצבאי לימדו אותנו איך להסתדר עם שותף לאוהל סיירים ועם ההרגלים ההיגיניים שלו, ואחר כך איך להיות שותף לאלונקה, לטנק ולנגמ"ש ולהשתדל לא ליירות בתוכו, וגם איך להחריש בלילה ופלה כדי לא לחלוק אותה עם השותפים.

בין הורים קיימת שותפות שכוללת אחריות לשלום

המשפחה ושותפות בנכסים המשותפים כמו דירה, מכונית וילדים, שבניגוד לנדרל"ן אינם נכס מניב, אלא נטל מכביד ועתיד הוצאות שמבטיח לך תשואה שלילית, וכבונוס מייצר לך מדי רבעון גם כאבי ראש בלתי פוסקים שלא ברור בדיוק מתי הם משתלמים – אלא אם כן אתם ההורים של ביל גייטס. בשלב מסוים במהלך שנותיך כהורה אתה מגלה שבוצעה בשותפות המשפחתית השתלטות עוינת ומניותך דוללו. לפתע, ילדיך הופכים לשותפים שלך בנכסים שהיית בטוח שהם רק שלך: המקרה, התכנים שתראה בטלוויזיה, הרכב המשפחתי, הארנק שלך וכרטיסי האשראי. הבעיה היא שהשותפים החדשים הם מה שמכונה שותפים שקטים, והם לא משתתפים בהוצאות השוטפות, אלא רק ברווחים. וכשמגיעים

אחרי השבוע הקשה הזה וככל שמעמיק

הקרע בעמנו, הנציגים שלנו, אלה שסתם קיבלו נהג ולש"כה על חשבוננו, וכל מיני מנהיגים והוגי דעות לרגע, מנסים לאחד את העם ומשתמשים בביטויים כמו "אחים אנחנו", כדי להזכיר שיש בין כולנו סוג של שותפות, אף שכדאי להזכיר שגם קין והבל היו אחים, ואצלם זה לא נפתר כשקין הרים להבל טלפון לאחל מול טוב בערב החג. גם במציאות הע"כשווית יש שכנים שלא נראה להם סביר לרדת יחד באותה מעלית בגלל עילת הסבירות, ובני משפחה שלא ישבו באותו שולחן בליל הסדר ולא שרו יחד "שמחה רבה" בגלל הריב על שמחה רוטמן, ושום פסקת התגברות לא מסוגלת לגרום להם להתגבר על המחלוקת.

גם כשאנחנו לא בעיתות משבר, החיים של כולנו מורכבים מהמון שותפויות קטנות וגדולות – משפחתיות, חברתיות וע"סקיות. ככולן רצוי למצוא את הדרך לחיות באיזון ובהרמוניה, כדי שהן לא יסתיימו רע עם סכסוך שותפים של שנים בבתי משפט, שהיחידים שיהנו ממנו הם השותפים במשרדי עורכי הדין שינהלו את התיק.

רוב תושבי המדינה שותפים לרצון בחיים טובים,

בשקט ובשלווה, אבל יש לנו מחלוקות לגבי הדרך הנכונה לנהל את השותפות הזו, מי צריכים לשבת במועצת המנהלים ומה יהיה הרכב הוועדה למינוי שותפים. המחאה של החודשים האחרונים נובעת מאי-שביעות רצון של חלק מבעלי המניות בשותפות מדרך קבלת ההחלטות, חלוקת התקציבים והשי"וויין בנטל, וככל שעובר הזמן ואף אחד למעלה לא מתעשת, יותר ויותר אנשים מדברים על פירוק השותפות של חברת עם ישראל בע"מ.

החלטתי לצאת ולברוק אילו שותפויות יש, איזו מהן עדיי"פה ובאיזו שותפות אפשר לתרום הכי פחות ועדיין להישאר שותף שווה ברווחים.

השותפות החברתית המפורסמת ביותר היתה השותפות של הקיבוצים. הם היו סמל ישראל"לי ייחודי של עבודה משותפת ברפת, לינה משותפת בבתי הילדים, סעודה משותפת בחדר אוכל משותף ומקלחות משותפות.

לצערנו, המודל הזה לא החזיק מעמד לאורך זמן, כשהתברר שהוא גם משאיר אח"ריו טראומות משותפות. וחוקי המקיבוצים עצמם, שהם כבר הרבה פחות שיתופיים, נותרו עם זיכ"רונות משותפים מהגבעות, "בלדה לעוזב קיבוץ" ומתנדבים ומתנדבות שבאו לקטוף משמשים תמורת חוויה שיתופית.

כבר בילדותנו לימדו אותנו הורינו שלא בכל נכס אנחנו חייבים להיות בעלי שליטה בכל המניות, ושאי"שר להיות "בשותף" עם האחים בחדר: בשמיכה, באופניים, בכרזרזל ובבובת הכרבי. עד היום לא ברור אם המוטיבציה שלהם נבעה ממניעים פדגוגיים או מקמצנות. גם בבית הספר היתה שיתופיות, והיו כמוני מי שנהגו להגיע לכיתה עשר דקות לפני הזמן ולהעתיק באופן שיתופי את שיעורי הבית ממישהו שכן קרא את החומר והבין על מה מדובר. שיא השיתוף היה בזמן מבחנים, שבהם אם ישבת ליד חבר עם אייקו גבוה ונכונות לשתף, זכית בתשובות הנכונות, למרות שחשבת שמתומן זה מישהו שאכל יותר מדי ג'חנון ונהיה תימני.

כשהתחלנו לעשן סיגריות ולקנות אותן בעצ"מנו, גילינו שיש לנו שותפים לקופסה: אלה שלא קונים סיגריות מסיבות עקרוניות, אבל אין להם

איור: עובדיה בנישו